

РЕШЕНИЕ

№ 3969

гр. София, 17.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 13.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2266** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

Делото е образувано по повод подадена жалба от Д. Е. К. от [населено място], журналист от вестник „Галерия“ срещу Решение № 97-0097/24.02.2020г. на Главния секретар на Министерство на културата за предоставяне на обществена информация по негово заявление № 97-00-7/10.02.2020г.

С жалбата се иска отмяна на решението, като счита, че доколкото със заявлението си, лицето е поискало информация, отразена в доклад №24-01-32 от 04.01.2020г., и след като същото на практика не му е предоставено, в тази част е следвало да има отхвърлителен диспозитив в оспореното решение. Последното е квалифицирано от лицето като мълчалив отказ на заявлението.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М. с редовно пълномощно, като поддържа жалбата и депозираната допълнителна молба. Ответникът се представлява от адв. Л., която оспорва жалбата. Моли делото да бъде прекратено, поради липса на формиран отказ.

Съдът, въз основа на данните по делото, становищата на страните и съобразно закона, намира за установено следното:

Жалбата се явява допустима и основателна, при съобразяване на следното:

Със заявлението е поискано от Министъра на културата да бъде предоставена обществена информация, както следва: „... относно резултатите от извършена планова проверка за несъвместимост от инспектората към Министерство на културата по чл. 42 от Закона за администрацията, доклад № 24-0132/04.01.2019г.

Постановено е Решение №97-00-7/24.02.2020г. на Главния секретар на Министерство на културата, по силата на Заповед за делегиране на правомощия № РД-09-262/17.05.2017г. от Министъра на културата, в което е посочено, както следва: През 2018г. - 2019г. в Министерство на културата е извършена проверка за наличие или липса на съвместимост за заемане на длъжност „ Директор на Национална галерия“ от г-жа Я. Б.. По време на същата, е изготвен доклад № 24-01-32 от 04.01.2019г. на МК, в който са отразени резултатите от проверката и съответно направените констатации, изводи, препоръки. Предоставена е възможност на г-жа Б. да даде обяснения по случая. Същата е предоставила информация, че са направени постъпки за отстраняване на несъвместимостта в законоустановените срокове. Към момента на изготвяне на цитирания доклад , проверката не е била приключила. В резултат на новопостъпили документи от г-жа Б. и след разглеждането им и преценката на фактите, установени с тях, е прието, че за г-жа Я. Б. не съществува несъвместимост за заемане на длъжността към момента на приключване на проверката.

Последните мотиви са приети като предоставяне на търсената информация. Липсват както мотиви защо цитираният доклад не следва да бъде предоставен, така и диспозитив за отказа за това.

Едва със съпроводителното писмо до съда, органът е посочил следното:

Намират, че с процесното заявление не се иска предоставяне на доклада, тъй като същият не представлява актът, приключващ проверката, а данни за резултата за самата проверка. Намира, че искането по същество търси информация за резултата от приключване на проверката, какъвто е предоставен.

Излага съображения и относно това, че предоставянето на документ не отговаря на изискванията на ЗДОИ, тъй като същият има за предмет предоставяне на информацията, която се съдържа евентуално в конкретен документ.

Посочва, че цитираният доклад не приключва производството.

Съдът намира следното: Решението е издадено от компетентен орган, за което няма спор между страните.

Съдът приема, че предмет на делото е липсата на произнасяне от страна на органа по отношение на заявлението, в частта му относно конкретното посочване на искане за предоставяне на доклад № 24-00-32/04.01.2019г.

По този въпрос, в мотивите на решението, лаконично е посочено, че със същият не е приключила проверката, предмет на искането, а в диспозитива липсва произнасяне.

Както бе отбелязано, мотивите на органа по този въпрос са формулирани една в съпроводителното писмо до съда.

В този смисъл, съдът приема, че е налице формиран мълчалив отказ в тази част на заявлението.

Дали така исканата информация подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ, доколкото представлява документ, а не отразената в него информация, както и е такъв, с който не се приключва производството по проверката, не следва да бъде разгледано в настоящото производство, тъй като по този въпрос органът не се е произнесъл с оспореното решение, а излага мотиви едва пред съда.

Липсата на формирана воля , както ясно изразена в мотивите, така и напълно отсъстваща в диспозитива на решението, води до извод за наличие на мълчалив отказ в тази точка на заявлението. Последното налага отмяна на решението в частта по заявлението – предоставяне на доклад доклад № 24-00-32/04.01.2019г. По описа на

МК.

След излагане на мотиви от страна на органа по този въпрос и след разпореждане в диспозитив , на база мотивите, последното ще подлежи на съдебна преценка.

По изложените съображения и на основание чл. 173 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Главния секретар на Министерство на културата, формиран по заявление № 97-00-7 от 10.02.2020г. , подадено от Д. К. в частта „ предоставяне на доклад № 24-00-32/04.01.2019г. На МК.

ВРЪЩА делото като преписка на Министерство на културата за ново процедиране по заявлението в тази част в съответствие с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: